

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 26 februari 2009 in zaak nr. 09/4599 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 11 februari 2009 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 26 februari 2009, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, de opheffing van de maatregel van bewaring met ingang van die dag bevolen en de vreemdeling schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 5 maart 2009, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de enige grief klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de enkele verklaring van de vreemdeling dat hij zal meewerken aan het onderzoek naar zijn identiteit te weinig concreet is om te zeggen dat daarom thans, anders dan ten tijde van de opheffing van de eerdere maatregel van bewaring op 15 augustus 2008, wel zicht op uitzetting moet worden aangenomen, temeer nu kennis omtrent de medewerking van de vreemdeling in eerdere bewaringsprocedures ontbreekt en ook de reden waarom voorheen geen laissez-passer (hierna: lp) kon worden afgegeven, niet bekend is.

De staatssecretaris betoogt dat de omstandigheid dat de vreemdeling heeft aangegeven medewerking te willen verlenen aan zijn terugkeer naar Algerije en pogingen wil doen om aan documenten te komen een wezenlijke wijziging betekent van diens eerdere houding zoals die kan worden afgeleid uit de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch van 1 juli 2008 in zaaknr. 08/20169, waarin staat vermeld dat de vreemdeling niet wenste terug te keren en stelde niet te kunnen beschikken over identiteitspapieren.

2.1.1. Tussen partijen is niet in geschil dat de vreemdeling eerder in bewaring heeft verbleven. Op 15 augustus 2008 is een eerdere maatregel van bewaring opgeheven vanwege het ontbreken van zicht op uitzetting.

2.1.2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 27 november 2007 in zaak nr. 200705642/1, www.raadvanstate.nl) dient de rechtbank, indien een eerdere inbewaringstelling van de vreemdeling is opgeheven wegens het ontbreken van zicht op uitzetting, in het kader van de beoordeling van een nieuw besluit tot inbewaringstelling te beoordelen of ten tijde van het opleggen van de nieuwe maatregel sprake is van aanknopingspunten die leiden tot het oordeel dat, anders dan ten tijde van de

opheffing van de eerdere bewaring, zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn thans niet ontbreekt.

Op de vreemdeling rust de rechtsplicht om Nederland te verlaten. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (bijvoorbeeld in de uitspraak van 13 juni 2008 in zaak nr. 200803407/1, www.raadvanstate.nl), brengt dit mee dat van de vreemdeling kan worden gevergd dat hij actieve en volledige medewerking verleent aan het verkrijgen van concrete en verifieerbare gegevens, waaronder documenten, die nodig zijn om de beoogde uitzetting te bewerkstelligen en dat hij ook zelf de nodige, controleerbare inspanningen verricht om dergelijke gegevens te verkrijgen. Voorts is het de vreemdeling die bij uitstek beschikt over de voor de vaststelling van zijn identiteit benodigde gegevens en op wie de verplichting rust om belemmeringen voor die vaststelling zo mogelijk weg te nemen.

2.1.3. In de door de staatssecretaris ter zitting van de rechtbank aangehaalde uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 1 juli 2008, met betrekking tot een eerdere bewaringsprocedure van de vreemdeling, staat dat de Algerijnse autoriteiten hebben aangegeven dat op basis van de door de vreemdeling overgelegde stukken (het trouwboekje en trouwcertificaat alsmede een oude verblijfsvergunning en de geboorteaangifte van de dochter van de vreemdeling) geen lp kan worden afgegeven, aangezien dit Nederlandse documenten zijn en afgifte van een lp alleen kan geschieden op basis van authentieke documenten uit Algerije. In die uitspraak staat voorts dat de vreemdeling tijdens een vertrekgesprek op 11 juni 2008 heeft verklaard niet terug te willen naar Algerije en dat hij niet aan identiteitspapieren kan komen.

In het ter zake van de onderhavige inbewaringstelling opgemaakte proces-verbaal van verhoor van 11 februari 2009 staat dat de vreemdeling heeft verklaard dat hij wil meewerken aan zijn terugkeer naar zijn land van herkomst.

2.1.4. Anders dan de rechtbank heeft overwogen, kan uit de hiervoor genoemde uitspraak worden afgeleid dat de vreemdeling tijdens een eerdere maatregel van bewaring niet actief en volledig heeft meegewerkt aan zijn uitzetting en wat de redenen waren waarom de Algerijnse autoriteiten destijds geen lp voor de vreemdeling hebben afgegeven. De omstandigheid dat de vreemdeling thans bereid is mee te werken aan zijn terugkeer levert, in het licht hiervan en anders dan de rechtbank heeft overwogen, een aanknopingspunt op als bedoeld in overweging 2.1.2.

De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het bij de rechtbank bestreden besluit van 11 februari 2009 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

2.3. De vreemdeling heeft bij de rechtbank naar voren gebracht dat de inbewaringstelling onrechtmatig is, omdat niet is gebleken waarom het gehoor als bedoeld in artikel 5.2 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna:

het Vb 2000) niet voorafgaand aan zijn inbewaringstelling heeft plaatsgevonden.

2.3.1. Ingevolge artikel 5.2, eerste lid, van het Vb 2000 wordt een vreemdeling, voordat hij op grond van artikel 59 van de Wet in bewaring wordt gesteld, gehoord.

In het tweede lid, aanhef en onder b, van dit artikel is bepaald dat het eerste lid niet van toepassing is, indien het voorafgaande gehoor van de vreemdeling niet kan worden afgewacht.

Ingevolge het derde lid – voor zover thans van belang - wordt in het geval bedoeld in het tweede lid, onder b, de vreemdeling zo spoedig mogelijk na de tenuitvoerlegging van de bewaring gehoord.

2.3.2. De vreemdeling is op 9 februari 2009 om 16.25 uur aangehouden, omdat hij werd verdacht van inbraak, dan wel een poging daartoe. Nadat het strafrechtelijk onderzoek was afgerond is hij op 11 februari 2009, om 12.00 uur in vrijheid gesteld en vervolgens overgebracht naar het Districtsbureau van de politie te Breda, waar hij is opgehouden. Diezelfde dag om 13.30 uur is hij in vreemdelingenbewaring gesteld.

In het proces-verbaal van verhoor van 11 februari 2009 staat dat het gehoor als bedoeld in artikel 5.2 van het Vb 2000 zo spoedig mogelijk na inbewaringstelling heeft plaatsgevonden, te weten op 11 februari 2009 om 15.20 uur in het Amphia Molengracht ziekenhuis te Breda. De staatssecretaris heeft ter zitting van de rechtbank toegelicht dat de vreemdeling zich bij het opleggen van de maatregel reeds in het ziekenhuis bevond en de inbewaringstelling niet kon worden afgewacht. Naar mag worden aangenomen, is deze handelwijze ingegeven door de omstandigheid dat de vreemdeling verwond was en het op voorhand niet duidelijk was hoeveel tijd de medische behandeling daarvan in beslag zou nemen. De vreemdeling is na inbewaringstelling in het ziekenhuis en in het bijzijn van zijn raadsman gehoord.

Gelet op deze gang van zaken, die door de vreemdeling niet wordt bestreden, bestaat, anders dan de vreemdeling betoogt, geen grond voor het oordeel dat de staatssecretaris, door de vreemdeling eerst na zijn inbewaringstelling te horen, een onjuiste toepassing aan artikel 5.2 van het Vb 2000 heeft gegeven, nu de staatssecretaris onder deze omstandigheden heeft mogen aannemen dat een voorafgaand gehoor niet kon worden afgewacht en de vreemdeling bovendien zo spoedig mogelijk na zijn inbewaringstelling is gehoord.

2.4. De vreemdeling heeft bij de rechtbank verder naar voren gebracht dat hij niet mocht worden opgehouden, nu uit het dossier niet valt af te leiden dat in het strafrechtelijk voortraject is gebleken van illegaal verblijf in Nederland.

2.4.1. In het proces-verbaal van overbrenging en ophouding van 11 februari 2009 is vermeld dat de vreemdeling ter vaststelling van zijn identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie niet beschikte over een identiteitsdocument als bedoeld in artikel 4.21 van het Vb 2000 en dat de personalia van de vreemdeling voorkomen in de Basis Voorziening Vreemdelingen. Zoals de staatssecretaris ter zitting van de rechtbank naar

voren heeft gebracht, kan hieruit worden afgeleid dat hij voor de overbrenging en ophouding bekend was met de gegevens van de vreemdeling en wist dat de vreemdeling illegaal in Nederland verbleef. Gelet hierop bestaat geen grond voor het oordeel dat de overbrenging of de ophouding van de vreemdeling onrechtmatig is geweest.

2.5. De vreemdeling klaagt voorts dat de staatssecretaris niet aan zijn inbewaringstelling ten grondslag heeft kunnen leggen dat hij ongewenst is verklaard, is veroordeeld terzake van een misdrijf en wordt verdacht van het plegen van een misdrijf, nu zich in het dossier geen daartoe strekkende stukken bevinden.

2.5.1. Deze klacht, wat daar verder ook van zij, laat onverlet dat de inbewaringstelling tevens op andere, niet bestreden, gronden is gebaseerd. Die gronden, dat de vreemdeling niet beschikt over een identiteitsdocument als bedoeld in artikel 4.21 van het Vb 2000, geen vaste woon- of verblijfplaats heeft, zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn, zich niet heeft gemeld bij de korpschef, gebruik maakt/maakte van een vals/vervalst document, eerder niet rechtmatig in Nederland heeft verbleven, zich bedient van een of meerdere aliases en niet beschikt over middelen van bestaan, kunnen de maatregel dragen.

2.6. Tot slot klaagt de vreemdeling dat hij ten onrechte niet is gewezen op zijn recht op consulaire bijstand.

2.6.1. Tussen partijen is niet in geschil dat de vreemdeling bij het gehoor in het kader van zijn inbewaringstelling niet is gewezen op het recht op consulaire bijstand. Het vorenoverwogene betekent niet dat er geen ruimte was voor een belangenafweging. Vaststaat dat de vreemdeling de onder 2.5.1 genoemde omstandigheden die aan de maatregel van bewaring ten grondslag zijn gelegd niet heeft bestreden. Voorts is niet gebleken dat de vreemdeling als gevolg van het geconstateerde gebrek nog nader en meer in het bijzonder in zijn belang is geschaad of dat de bewaring overigens in strijd is met het recht. Derhalve bestaat geen grond voor het oordeel dat de met de bewaring gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen.

2.7. Gelet op het vorengaande zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 11 februari 2009 van de staatssecretaris alsnog ongegrond verklaren. Er is geen grond voor schadevergoeding.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 26 februari 2008 in zaak nr. 09/4599;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond;
- IV. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, leden, in tegenwoordigheid van mr. B. van Dokkum, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

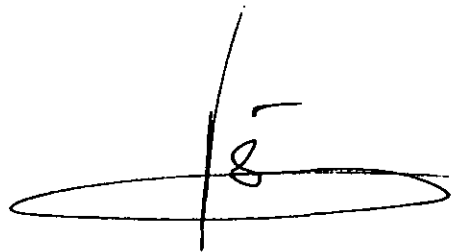
w.g. Van Dokkum
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 28 mei 2009

480-495.

Verzonden: 28 mei 2009

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line that curves into a loop at the bottom, with a horizontal stroke across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

7.

Postadres Postbus 8050
5004GB Tilburg

• Midden- en West-Brabant

Regio Midden- en West-Brabant
Korpsonderdeel 20 Civiele Operationele Ondersteuning
Behandeld door G.J.J. Camphens
Telefoon 075 - 543 75 25
Fax 075 - 543 75 18
V-nummer / Zaak / Zaak - 11/02/2009
Datum 11/02/2009
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Gerardus Johannes Joseph Camphens, inspecteur van het regionaal politiekorps Midden- en West-Brabant,

belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van Justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(s)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : Algerije
Nationaliteit(en) : Algerijnse, Algerijnse
Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Ongewensd verklaard is
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- Veroordeeld is terzake een misdrijf
- Verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
- Gebruik maakt/maakte van een vals/vervalst document
- Eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
- Zich bedient van een of meerdere alibissen
- Geen middelen van bestaan

V.nr.

Pagina 1 van 2

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Breda
Datum : 11/02/2009
Tijd : 13:30 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van Justitie,
de inspecteur,
G.J.J. Camphens

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken

Uitspraak

op grond van artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
jº artikel 94 en artikel 106 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 09/4599

V.nr.:

inzake : _____, geboren op _____, van (gestelde) Algerijnse nationaliteit,
verblijvende in het Penitentiaal Ziekenhuis te 's-Gravenhage, eiser,
gemachtigde: mr. R.M. Seth Paul, advocaat te Amsterdam.

tegen: de staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: drs. J.R. Toussaint, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
van het Ministerie van Justitie.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Op 11 februari 2009 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in
bewaring gesteld.

Bij beroepschrift van 12 februari 2009 heeft eiser beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder tot
oplossing van de vrijheidsontnemende maatregel. Ingevolge artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000
strekt het beroep tevens tot een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van 24 februari 2009. Eiser is aldaar in persoon
verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door
zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig H.M.M. Abdel Gawad als tolk in de
Engelse en Arabische taal. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. OVERWEGINGEN

Eiser heeft het volgende – zakelijk weergegeven en voor zover thans relevant – aangevoerd. Eiser
verwijst naar een eerdere uitspraak van deze rechtbank en zittingsplaats in een bewaringszaak van
hem, van 15 augustus 2008 (AWB 08/28526). In deze uitspraak oordeelde de rechtbank dat er geen
zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn bestond. Eiser stelt dat niet is gebleken van nieuwe
feiten en omstandigheden (nova) waaruit blijkt dat er nu wel een reëel zicht op uitzetting is. Niet
gebleken is van nova, zodat de maatregel onrechtmatig is opgelegd.

Verweerder heeft het volgende – zakelijk weergegeven en voor zover thans relevant – aangevoerd.
Voorafgaande aan de inbewaringstelling is bij eiser een valse identiteitskaart van België aangetroffen.
Tegelijkertijd met de mededeling van eiser in het verhoor ex artikel 59 van de Vw 2000 op 11 februari
2009 dat hij in België heeft gewerkt, biedt dit voldoende aanknopingspunten om een onderzoek in
België te starten. Verder heeft eiser in het vertrekgesprek van 23 februari 2009 aangegeven dat hij wil

5. Mrt. 2009 13:55
26. Feb. 2009 11:31

pv den bosch
SBR VREEMDLING ZKN

Nr. 3223 P. 8/13
nr. 2310 rr. 3/4
2

AWB 09/4599 inzake VREEMDLING ZKN

meewerken aan een presentatie bij de Algerijnse autoriteiten en dat hij contact met zijn ouders zal zoeken. Er is zicht op uitzetting.

De rechtbank overweegt het volgende.

De rechtbank stelt vast dat eiser voortgaand aan onderhavige inbewaringstelling in bewaring is gesteld en dat deze bewaring is opgeheven vanwege het ontbreken van zicht op uitzetting.

De rechtbank dient, bij de beoordeling van het nieuwe besluit tot inbewaringstelling, te beoordelen of ten tijde van het opleggen van de nieuwe maatregel sprake is van aanknopingspunten die leiden tot het oordeel dat zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn thans niet ontbreekt. Ingevolge de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) van 27 november 2007 (JV 2008/45) bestaat bij een tijdsverloop van één jaar en drie weken sinds de opheffing van de eerdere inbewaringstelling en bij gebreke van bijzondere omstandigheden geen aanleiding om te beoordelen of ten tijde van het opleggen van de nieuwe inbewaringstelling sprake is van aanknopingspunten die leiden tot het oordeel dat, anders dan ten tijde van de opheffing van de eerdere bewaring, zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn thans niet ontbreekt.

Nu sinds de opheffing van de vorige aan eiser opgelegde vrijheidsontnemende maatregel ongeveer zes maanden zijn verstreken, is naar het oordeel van de rechtbank geen sprake van zodanig lange periode als hiervoor bedoeld en dient er sprake te zijn van nova.

De rechtbank stelt vast dat de identiteit van eiser niet in geschil is. Met de bestaande identiteitsgegevens heeft eiser in het verleden langdurig een verblijfsvergunning gehad. In dit licht valt niet in te zien dat het bestaan van een valse Belgische identiteitskaart aan het verkrijgen van papieren om eiser uit te zetten kan bijdragen.

De enkele verklaring van eiser dat hij zal meewerken aan het onderzoek naar zijn identiteit is naar het oordeel van de rechtbank te weinig concreet om te zeggen dat daarom thans wel zicht op uitzetting moet worden aangenomen, temeer nu geen kennis omtrent de medewerking van eiser in eerdere bewaringsprocedures bekend is, noch de reden waarom voordien geen laissez-passer kon worden afgegeven. De verandering in de houding van eiser kan derhalve niet als een nieuw feit worden aangemerkt.

De rechtbank is gelet op het voorgaande van oordeel dat de door verweerder naar voren gebrachte omstandigheden niet als nieuwe feiten en omstandigheden, waaruit blijkt dat ten tijde van de oplegging van de onderhavige maatregel wel zicht op uitzetting bestond, kunnen worden aangemerkt. De bewaring is derhalve van meet af aan onrechtmatig geweest.

Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat de toepassing van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met de wet en bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten. Derhalve wordt het beroep gegrond verklaard en wordt de opheffing van de bewaring bevolen, ingaande op 26 februari 2009. Gelet op het voorgaande behoeven de overige door eiser aangevoerde gronden geen bespreking.

De rechtbank ziet in het voorstaande aanleiding eiser ten laste van de Staat der Nederlanden een vergoeding als bedoeld in artikel 106 van de Vw 2000 toe te kennen en wel tot een bedrag van € 105,- per dag dat eiser op een politiebureau ten onrechte aan de vrijheidsontnemende maatregel onderworpen is geweest en € 80,- per dag dat eiser in het Huis van Bewaring ten onrechte aan de vrijheidsontnemende maatregel onderworpen is geweest, derhalve in totaal € 1200,-.

Gelet op het voorgaande is er aanleiding om verweerder als in het ongelijk gestelde partij te veroordelen in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep bij de rechtbank redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn op de voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644,- als kosten van verleende rechtsbijstand (1 punt voor het beroepschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting, waarde per punt € 322,-, wegingsfactor 1).

AWB 09/4599 inzake

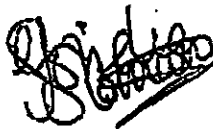
3

III. BESLISSING

De rechtbank

- verklaart het beroep gegrond;
- beveelt dat de bewaring ingaande 26 februari 2009 wordt opgeheven;
- veroordeelt de Staat der Nederlanden tot vergoeding van de schade, groot € 1200,- (zegge: twaalfhonderd euro), te betalen aan eiser;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser tot een bedrag groot € 644,- (zegge: zes-honderd en vier-en-veertig euro), te betalen door de Staat der Nederlanden aan de griffier van deze rechtbank.

Deze uitspraak is gedaan op 26 februari 2009 door mr. C.W.M. Giesen, voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. J.R. de Savornin Lohman, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

Afschrift verzonden op:

26 FEB. 2009

Conc.: JSL
Coll: Wd
D: B
VK

Voor kopie conform,
de griffier van de Arrondissements-
rechtbank Sector Bestuursrecht
te Amsterdam

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2300 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 8:5, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (hanteel vernietig) is niet van toepassing.

Immigratie- en Naturalisatiedienst

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

- 5 MRT 2009

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD DD:

PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:

de Staatssecretaris van Justitie
te 's -Gravenhage
verweerder
gemachtigde: mr. ir. M. Petsch
ambtenaar ten departemente

Tegen:

de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Amsterdam
van 26 februari 2009
met kenmerk 09/4599

Inzake:

met IND-kenmerk 9508.10.6187
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. R.M. Seth Paul
advocaat te Utrecht

Procesvertegenwoordiging
's-Hertogenbosch
Magistratenlaan 222
5223 MA 's-Hertogenbosch

Postbus 118
5201 AC 's-Hertogenbosch

mr. P.M.W. Jans
073-8883097

1. Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam van 26 februari 2009, verzonden op 26 februari 2009, met kenmerk AWB 09/4599 (productie 1), in welke zaak de rechtbank het beroep van 12 februari 2009 ongegrond heeft verklaard.

2. Achtergronden

2.1. Bij besluit van 11 februari 2009 is verweerder krachtens artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a van de Vreemdelingenwet 2000 (verder: Vw) in bewaring gesteld.

2.2. Bij beroepschrift van 12 februari 2009 is namens verweerder beroep ingesteld tegen de aan verweerder opgelegde maatregel ex artikel 59 Vw.

2.3. Bij uitspraak van 26 februari 2009 heeft de rechtbank het door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3. Standpunt Staatssecretaris

3.1. De Staatssecretaris heeft één grief tegen de uitspraak van de rechtbank

Aangaande de eerste en enige grief

3.2. Ten onrechte overweegt de rechtbank op pagina 2 van de bestreden uitspraak:

"De enkele verklaring van eiser dat hij zal meewerken aan het onderzoek naar zijn identiteit is naar het oordeel van de rechtbank te weinig concreet om te zeggen dat daarom thans wel zicht op uitzetting moet worden aangenomen, temeer nu geen kennis omtrent de medewerking van eiser in eerdere bewaringsprocedures bekend is, noch de reden waarom voorheen geen laissez-passer kon worden afgegeven. De veranderde in de houding van eiser kan derhalve niet als een nieuw feit worden aangemerkt. De rechtbank is gelet op het voorgaande van oordeel dat de door verweerder naar voren gebrachte omstandigheden niets als nieuwe feiten en omstandigheden, waaruit blijkt dat ten tijde van de oplegging van onderhavige maatregel wel zicht op uitzetting bestond, kunnen worden aangemerkt. De bewaring is derhalve van meet af aan onrechtmatig geweest."

Toelichting grief 1

3.3. Anders dan de rechtbank is de Staatssecretaris van oordeel dat nu gebleken is dat verweerder medewerking wil verlenen aan zijn terugkeer naar Algerije, er sprake is van een wijziging van omstandigheden. Immers, zoals door de Staatssecretaris ter zitting van 24 februari 2009 is betoogd, is de omstandigheid dat verweerder heeft aangegeven pogingen te willen doen om aan documenten te komen een wezenlijke wijziging ten opzichte van de houding zoals die bleek uit de uitspraak van rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te 's-Hertogenbosch van 1 juli 2008, met kenmerk AWB 08/20169 (productie 2), waarin naar voren kwam dat verweerder niet wenste terug te keren en stelde niet te kunnen beschikken over identiteitspapieren. Nu medewerking van een vreemdeling bij het verkrijgen van documenten van groot belang is voor het kunnen vaststellen van de nationaliteit van een vreemdeling en daarmee de mogelijkheid tot het verkrijgen van een vervangend reisdocument, vernag de Staatssecretaris niet in te zien waarom een ten tijde van de inbewaringstelling geuite verandering in houding van de vreemdeling niet als nieuw feit kan worden aangemerkt.

- 3.4. Vorenstaande vult eveneens de veroordeling toekenning van schadevergoeding en de veroordeling in de proceskosten.

4. **Conclusie**

Gelet op het vorenstaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. De Staatssecretaris verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, het verzoek om schade vergoeding af te wijzen en te doen wat deze had behoren te doen, namelijk het inleidende beroep ongegrond te verklaren.

's-Hertogenbosch, 5 maart 2009

Gemachtigde,

mr ir. M. Petsch

*Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Den Bosch
Postbus 118
5201 AC Den Bosch
telefoon 073 - 888 3040
telefax 073 - 888 3086*